

JUBILEUSZ MIŁOŚIERDZIA MIŁOŚNI JAK OJCIEC

PAPIESKA RADA DS. KRZEWIENIA NOWEJ EWANGELIZACJI

Nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia: Masa i otwarcie Drzwi wiary

2015-12-8 Omelia

Wkrótce z radości otworzy Drzwi wiary Miłosierdzia. Dokonujemy tego gestu, jak to uczynił w Bani, zarówno prostego jak i bardzo symbolicznego w świetle usłyszanego słowa Bożego, które stawia na pierwszy plan *prymat miłości*. To, co wiele razy powraca w tych czytaniach odsyła w istocie do tego wyrażenia, które anioł Gabriel skierował do młodej dziewczyny, zaskoczonej i zaniepokojonej, wskazując na tajemnicę, która jest osłonięta: „Bądź pozdrowiona, pełna miłości” (Łk 1, 28).

Maryja Panna jest przede wszystkim wezwana do radości z powodu tego, czego Pan w niej dokonał. Osłonięta jest miłością Bożą, czyni się godną, by stać się Matką Chrystusa. Kiedy Gabriel wszedł do Jej domu, nawet najbardziej głęboka tajemnica, która przekracza wszelkie możliwości rozumu, staje się dla Niej źródłem radości, źródłem wiary i powierzenia się słowu, które zostało Jej objawione. *Pełnia miłości może przemienić serce* i czyni je zdolnym do dokonania aktu tak wielkiego, by dokonał zmiany dziejów ludzkości.

Więćto Niepokalanego Poczęcia wyraża wspaniałą miłość Boga. Jest On nie tylko tym, który przebacza grzech, ale w Maryi posuwa się do zapobieżenia grzechowi pierworodnemu, jaki każdy człowiek niesie ze sobą przychodząc na świat. *To miłość Boga zapobiega, uprzedza i zbawia*. Początek historii grzechu w ogrodzie Eden rozstrzyga się w planie zbawczej miłości. Słowa Księgi Rodzaju odwołują się do codziennego doświadczenia, które możemy odkryć w naszej osobistej egzystencji. Zawsze istnieje pokusa nieposłuszeństwa, która wyraża się w pragnieniu zaplanowania naszego życia niezależnie od woli Boga. To ta wrogość, która nieustannie zagraża życiu ludzi, aby ich przeciwstawił planowi Boga. Jednakże historia grzechu jest zrozumiała tylko w

#wietle mi#o#ci, która przebacza. Tylko w tym #wietle mo#na poj## grzech. Je#li wszystko trwa#oby w grzechu, byliby#my w sytuacji najbardziej rozpaczliwej ze wszystkich stworze#, natomiast obietnica zwyci#stwa mi#o#ci Chrystusa obejmuje wszystko w mi#osierdziu Ojca. Us#yszane przez nas s#owo Bo#e nie pozostawia co do tego w#tpliwo#ci. Niepokalana Dziewica staje przed nami jako uprzywilejowany #wiadek tej obietnicy i jej wype#nienia.

Ten Nadzwyczajny Rok jest tak#e darem #aski. Przekroczenie tych Drzwi oznacza odkrycie g##bi mi#osierdzia Ojca, który przyjmuje wszystkich i wychodzi osobi#cie na spotkanie ka#dego. On jest Tym, który nas szuka! On jest Tym, który wychodzi nam na spotkanie! B#dzie to rok, w którym mamy wzrasta# w przekonaniu o mi#osierdziu. Jak wiele krzywdy wyrz#dza si# Bogu i Jego #asce, kiedy przede wszystkim si# twierdzi, #e grzechy s# karane Jego s#dem, nie stawiaj#c natomiast na pierwszym miejscu, #e s# odpuszczane przez Jego mi#osierdzie (por. Augustyn, *De praedestinatione sanctorum* 12, 24)! Tak, w#a#nie tak to si# dzieje. Musimy przedk#ada# mi#osierdzie nad s#d a w ka#dym przypadku s#d Bo#y b#dzie zawsze odbywa# si# w #wietle Jego mi#osierdzia. Przej#cie przez Drzwi #wi#te sprawi zatem, #e poczujemy si# uczestnikami tej tajemnicy mi#o#ci, czu#o#ci. Porzu#my wszelkie formy l#ku i strachu, bo nie przystoj# one temu, kto jest kochany; #yjmy raczej rado#ci# spotkania z #ask#, która wszystko przemienia.

Dzisiaj, tu w Rzymie i we wszystkich diecezjach #wiata, przekraczaj#c Drzwi #wi#te pragniemy tak#e przypomnie# inne drzwi, które przed pi##dziesi#ciu laty szeroko otworzyli na #wiat ojcowie Soboru Watyka#skiego II. Rocznicą ta nie mo#e by# przypominana jedynie ze wzgl#du na bogactwo wypracowanych dokumentów, które do dzi# pozwalaj# na dostrze#enie wielkiego post#pu dokonanego w wierze. Sobór by# bowiem przede wszystkim spotkaniem. Prawdziwym *spotkaniem mi#dzy Ko#cio#em a lud#mi naszych czasów*. Spotkaniem naznaczonym moc# Ducha #wi#tego, który pobudzi# Ko#ció# do wyj#cia z osch#o#ci, które przez wiele lat zamyka#y go w sobie, aby z entuzjazmem podj## drog# misyjn#. By#o to podj#cie drogi, aby wyj## na spotkanie ka#dego cz#owieka, tam gdzie on #yje: w jego mie#cie, domu, miejscu pracy...wsz#dzie tam, gdzie jest cz#owiek, tam Ko#ció# jest wezwany, aby do niego dotrze#, aby zanie## rado## Ewangelii, zanie## mi#osierdzie i przebaczenie Boga. By# to zatem impuls misyjny, który po tych latach podejmujemy z tak# sam# si## i tym samym entuzjazmem. Jubileusz pobudza nas do tej otwarto#ci i zobowi#zuje, by nie zaniedbywa# ducha, jaki wy#oni# si# z *Vaticanum II*, ducha Mi#osiernego Samarytanina, jak o tym przypomnia# b#ogos#awiony Pawe# VI na zako#czenie Soboru. Przekroczenie dzisiaj Drzwi #wi#tych niech nas pobudzi do uto#samienia si# z mi#osierdziem Dobrego Samarytanina.